

[Horn.]

gang siger til deres folk, at de skal respektere lovens bestemmelser.

Vi er altså glade for denne ændring, fordi den giver en række mennesker en lempelse, som kan være en slags påskønnelse for det slid, de udfører for samfundet; men jeg understreger, at misbrug ikke bør tolereres, men bør straffes hårdt, hvis det forsøges.

Jeg kan på mit partis vegne med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Holmberg: I forbindelse med motorlovgivningen er det sjældent, at jeg føler trang til at takke den højtærede finansminister, for vi er som regel uenige om, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert med hensyn til beskattningen; men her er altså en undtagelse. Det foreliggende lovforslag betyder absolut en forbedring for de varevognsejere, der har betalt halv omsætningsafgift. Efter lovforslaget skal det ikke mere være en betingelse for afgiftsnedsettelse, at der er en fast adskillelse mellem fører- og varerum. Jeg ser i bemærkningerne til lovforslaget, at justitsministeriet af sikkerhedsmæssige grunde forlanger, at når der transporterers gods, skal der være adskillelse. Dette mener jeg for øvrigt er en fornuftig bestemmelse, for det sikkerhedsmæssige skal naturligvis være i orden; de faste sæder, som nu bliver tilladt, vil i øvrigt også være medvirkende til at øge sikkerheden.

Jeg ser imidlertid i den skriftlige fremsættelse af lovforslaget, at den højtærede finansminister er lidt betænkelig ved de små varevogne, og det ligesom antydes, at de måske skal afskæres fra den fordel, som lovforslaget stiller i udsigt for varevogne i almindelighed. Jeg fristes til at spørge, hvorfor det netop skal gælde de små vogne. Jeg forlanger imidlertid ikke noget svar af den højtærede minister i dag, for jeg ser, at han har bedt nævnet, der behandler disse sager, om en udtalelse, og lad os så se på det eventuelle problem i det udvalg, der skal nedsættes.

Der skal altså lyde en tak til ministeren, fordi han har bøjet sig for det samlede udvalgs henstilling om at få sagen bragt i orden. I sidste samling mente vi, at det var noget, der kunne ordnes administrativt. Det viste sig altså at være forkert, men det kan jo være lige meget, for nu har vi lovforslaget, og jeg kan på mit partis vegne tilsige velvillig behandling i et udvalg.

Ninn-Hansen: De ændringer, den højtærede finansminister her har foreslået, har vi jo været enige om i et tidligere udvalg, så jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til dem. Jeg kan komplimentere den højtærede finansminister, fordi han har overvundet de betænkeligheder, han i så rigt mål har givet udtryk for i sin fremsættelse.

Vi fra vor side finder det ganske naturligt, at man ikke for varevogne kan opretholde bestemmelser, der ikke tjener noget fornuftigt formål og ikke kan betragtes som sikkerhedsforanstaltninger. Tværtimod, de løse sæder i varevognene medfører en fare for passagererne, som ikke bør tolereres. Den højtærede finansminister er betænkelig, fordi ejerne af varevogne får mulighed for at bruge vognen på nogenlunde samme måde som ejerne af de højtbeskattede personmotorvogne. Jeg kan ikke give tilslutning til den højtærede ministers tanke om, at man af den grund skulle fratage de små varevogne retten til personvognsindretning og derefter lade et nævn give dispensationer. Jeg tror, det vil medføre en meget stor administration, og vi har jo kostbar administration nok i forvejen.

Den store omsætningsafgift for personmotorvogne bevirker selvfølgelig, at folk ser sig om efter en billigere måde at blive transporteret på. Det har den højtærede finansminister ikke tidligere været bange for. De afgiftsfri knallerter er jo et tydeligt eksempel på, at finansministeren mener, at der ikke kan ske noget ved det. Jeg har tidligere sagt, at der er et misforhold mellem indkøbsprisen på en knallert og en mindre personmotorvogn, fordi den sidste er så